

การฆาตกรรม: การชันสูตรพลิกศพในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิรุจน์ คุณกิตติ, นิภา นุศรีอัน, พัชรี ศรีอุทธา

ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Murder : Postmortem Examination of Murderous Cases at Srinagarind Hospital, Faculty of Medicine, Khon Kaen University

Wirut Khunkitti, Nipha Nusriun, Patcharee Sriutra

Department of Forensic Medicine, Faculty of Medicine, Khon Kaen University

หลักการและวัตถุประสงค์: การฆาตกรรมเป็นการตายที่เกิดจากการกระทำด้วยเจตนาของผู้อื่นโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นความรุนแรงที่ไม่สมควรให้เกิดในสังคม วัตถุประสงค์ของการศึกษาต้องการทราบอัตราส่วนระหว่างเพศชายและหญิง ช่วงอายุ วันและเวลาเกิดเหตุและวิธีการฆาตกรรม

วิธีการศึกษา: โดยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือรับรองการตายของโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์และใบชันสูตรพลิกศพของพนักงานสอบสวนตั้งแต่ พ.ศ. 2546 ถึง พ.ศ. 2551

ผลการศึกษา: พบอัตราส่วนเพศชาย : หญิง เท่ากับ 5.36 : 1 อายุที่พบมากที่สุดในช่วง 21 - 30 ปี (ร้อยละ 22.22) โดยเกิดเหตุวันศุกร์ (ร้อยละ 18.23) ช่วงเวลา 18.01 - 24.00 นาฬิกา (ร้อยละ 26.50) มากที่สุด วิธีการที่ฆาตกรเลือกมากที่สุด คือ การใช้อาวุธปืน (ร้อยละ 78.35)

สรุป: การฆาตกรรมส่วนใหญ่เกิดในเพศชาย วัยรุ่นในช่วงกลางคืนของวันศุกร์และฆาตกรกระทำโดยใช้อาวุธมากกว่าแรงทางกายภาพ

คำสำคัญ: การตรวจศพ, ฆาตกรรม, ศพถูกฆาตกรรม

Background and objective: Murder in the crime of unlawfully killing a person especially with malice afore thought. It is the most violent social action that should not occur in any society. The study aims to assess the natural history in these cases in regards to proportion of gender, age, time and murderous methods of the murderers.

Methods: The information was collected from dead certificates and postmortem examination records of Srinagarind Hospital from the years 2003 to 2008.

Result: Results of study revealed that the ratio of male to female was 5.36: 1. Most of them aged between 21-30 years (22.22%). The murderous events took place mostly on Friday (18.23%), during evening time of 18: 00 - 24: 00 (26.50%). The most frequent method was the use of handguns.

Conclusion: Most of homicides occurred in adolescent male on Friday. Murder method is mainly by weapons more than physical attacks.

Keywords: Postmortem examination, murderous cases, murder

บทนำ

มนุษย์มีสิทธิพื้นฐานเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของตนเอง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรแห่งประเทศไทย การทำร้ายร่างกายมนุษย์ด้วยกันจึงเป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะให้เกิดขึ้นเพราะเป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลโดยเฉพาะเมื่อทำร้ายร่างกายแล้วเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย ปกติมนุษย์ทุกคนย่อมรักและหวงแหนชีวิตของตนเองเป็นที่สุดย่อมจะต้องปกป้องเพื่อรักษาชีวิตของตนไว้อย่างที่สุดเช่นกัน การทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายหรือการฆาตกรรมจึงสมควรได้รับการลงโทษสูงสุดด้วยมนุษย์เป็นสัตว์ชั้นสูงย่อมมีการพัฒนาความคิดและอารมณ์ให้รู้สึกรัก โลก โกรธ หรือหลงได้ ดังนั้นเมื่อไม่ได้สมดังใจหวังจึงอาจเกิดความรู้สึกโกรธแค้นเป็นธรรมดาที่จะต้องแก้แค้นด้วยการทำลายล้างอีกฝ่ายหนึ่งให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ซึ่งอาจรุนแรงจนถึงการทำให้ถึงแก่ความตายหรือเป็นการฆาตกรรมนั่นเอง

การฆาตกรรมเป็นพฤติกรรมที่ตายโดยถูกผู้อื่นทำให้ตายซึ่งเป็นการตายโดยผิดธรรมชาติอย่างหนึ่งที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา¹ มาตรา 148 ให้ต้องมีการชันสูตรพลิกศพดังนี้

เมื่อปรากฏเหตุแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดตายโดยผิดธรรมชาติ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงาน ให้มีการชันสูตรพลิกศพ เว้นแต่ตายโดยการประหารชีวิตตามกฎหมาย

การตายโดยผิดธรรมชาตินั้น คือ

- (1) ฆ่าตัวตาย
- (2) ถูกผู้อื่นทำให้ตาย
- (3) ถูกสัตว์ทำร้ายตาย
- (4) ตายโดยอุบัติเหตุ
- (5) ตายโดยยังมีปรากฏเหตุ

ทั้งนี้เพื่อพิสูจน์ให้ทราบถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการตายตามกฎหมายดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 154 ดังนี้

ให้ผู้ชันสูตรพลิกศพทำความเข้าใจเป็นหนังสือแสดงเหตุและพฤติการณ์ที่ตาย ผู้ตายคือใคร ตายที่ไหน เมื่อใด ถ้าตายโดยคนทำร้าย ให้กล่าวว่าใครหรือสงสัยว่าใครเป็นผู้กระทำผิดเท่าที่จะทราบได้

การที่กฎหมายมีข้อกำหนดให้ผู้ชันสูตรพลิกศพต้องบอกข้อเท็จจริงนี้เพื่อว่าจะได้มีข้อเท็จจริงอย่างน้อยที่สุดเพื่อ

ให้พนักงานสอบสวนสามารถสอบสวนต่อไปได้² แต่ถ้าผู้ที่มีหน้าที่ในการชันสูตรพลิกศพสามารถให้ความเห็นได้มากกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้ก็จะต้องเกิดประโยชน์ต่อคดีความที่เกิดขึ้นด้วย เช่น ผู้กระทำได้ลงมือกระทำต่อผู้ตายหลายครั้งหรือไม่ บาดแผลใดเป็นเหตุที่ทำให้ตาย หรือผู้ตายสามารถกระทำต่อตนเองได้หรือไม่ กรณีที่การตายเกิดจากการฆาตกรรมเมื่อพนักงานสอบสวนทราบเรื่องการตายแล้วจะต้องมีการไต่สวนการตาย สอบปากคำผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ³ เพราะการฆ่าผู้อื่นเป็นการกระทำความผิดชีวิตร่างกายผู้อื่นอย่างร้ายแรงที่สุดในบทบัญญัติของกฎหมายอาญาต้องรับโทษถึงประหารชีวิตต่างจากความผิดอาญาฐานอื่นเนื่องจากมนุษย์เกิดมามีเพียงแค่วิตเพียงเท่านั้น ดังนั้นการฆาตกรรม จึงควรได้รับการใส่ใจเพื่อหาทางป้องกันและทำให้ปฏิบัติการของการฆาตกรรมลดลงโดยการศึกษาหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการฆาตกรรมเพื่อดำเนินการดังกล่าว การศึกษานี้เป็นการศึกษาย้อนหลังของข้อเท็จจริงบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการฆาตกรรมเพื่อเป็นแนวทางที่จะเกิดประโยชน์ในการป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการถูกฆาตกรรม โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อต้องการทราบข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฆาตกรรม ได้แก่

1. อัตราส่วนระหว่างเพศชายและหญิงในการถูกฆาตกรรม
2. ช่วงอายุต่างๆ ที่เกิดการฆาตกรรม
3. วันและเวลาที่เกิดเหตุฆาตกรรม
4. วิธีการต่างๆ ที่ผู้ก่อเหตุหรือฆาตกรเลือกกระทำต่อผู้ตาย

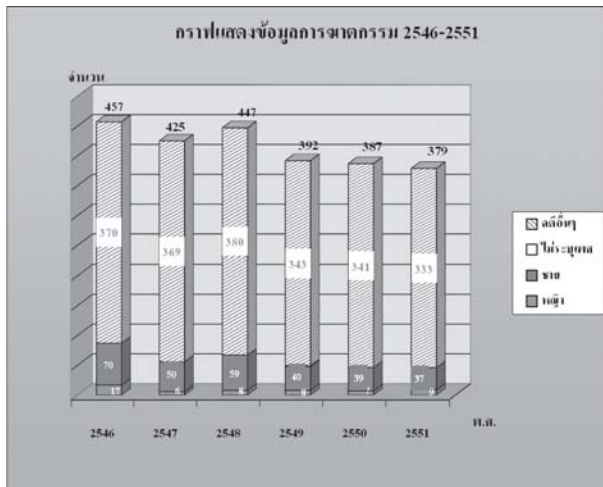
วิธีการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาข้อมูลย้อนหลังโดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ใบบำส่งศพชันสูตรของพนักงานสอบสวนและรายงานผลการชันสูตรพลิกศพของนิติพยาธิแพทย์ ในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น หลักเกณฑ์ที่จะนำข้อมูลเก็บไว้ใน การวิเคราะห์จะต้องเป็นกรณีที่ไม่ส่งศพชันสูตรของพนักงานสอบสวนระบุเหตุที่ส่งศพมาเพื่อตรวจเนื่องจากพฤติการณ์ที่ตายถูกระบุเป็นการฆาตกรรมและผลการชันสูตรพลิกศพโดยนิติพยาธิแพทย์เป็นไปในแนวทางเดียวกันโดยไม่มี

ข้อโต้แย้งหรือขัดกัน ส่วนหลักเกณฑ์ที่จะไม่นำเก็บข้อมูลเข้าร่วมในการวิเคราะห์เป็นกรณีที่น่าสงสัยศพเพื่อชันสูตรของพนักงานสอบสวนไม่ได้ระบุพฤติการณ์ที่ตายเป็นการฆาตกรรมหรือระบุว่า การตายเกิดจากพฤติการณ์อื่นที่ไม่ใช่เป็นการฆาตกรรม นอกจากนี้ยังรวมถึงกรณีที่มีนิติพยาธิแพทย์ชันสูตรพลิกศพแล้วมีความเห็นขัดแย้งหรือไม่เห็นด้วยกับพฤติการณ์การตายที่ระบุไว้ในใบนำส่งศพเพื่อชันสูตรของพนักงานสอบสวนด้วย การรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์จะเก็บข้อมูลย้อนหลังจากเอกสารดังกล่าว ตั้งแต่ 1 มกราคม 2546 ถึง 31 ธันวาคม 2551 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 6 ปี จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติร้อยละและนำเสนอในรูปแบบแผนภูมิ

ผลการศึกษา

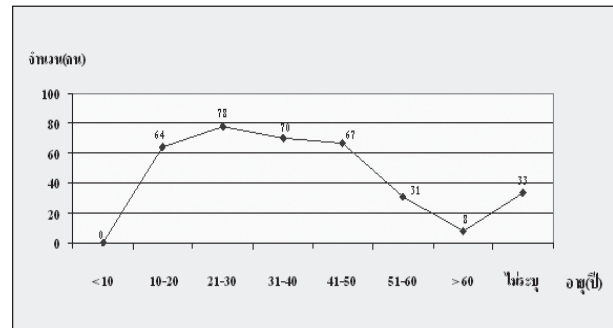
การรวบรวมข้อมูล พบว่าในการฆาตกรรมที่เกิดขึ้นเป็นเพศชายจำนวนมากว่าเพศหญิงทุกปี คิดเป็นอัตราส่วนเฉลี่ยเพศชาย:เพศหญิงประมาณ 5.36:1 เท่า กรณีที่ไม่สามารถระบุเพศได้เนื่องจากศพที่ถูกส่งมาให้แพทย์ตรวจเป็นลักษณะของชิ้นส่วนของโครงกระดูกที่ไม่ครบและสภาพไม่สมบูรณ์พอที่จะแยกเพศได้อย่างชัดเจน ปีที่เกิดการฆาตกรรมมากที่สุดสำหรับการศึกษานี้คือปี พ.ศ. 2546 ส่วนปีที่เกิดการฆาตกรรมน้อยที่สุดคือปี พ.ศ. 2550 และ 2551 (รูปที่ 1)

รูปที่ 1 จำนวนศพถูกฆาตกรรมที่มีการชันสูตรในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546-2551

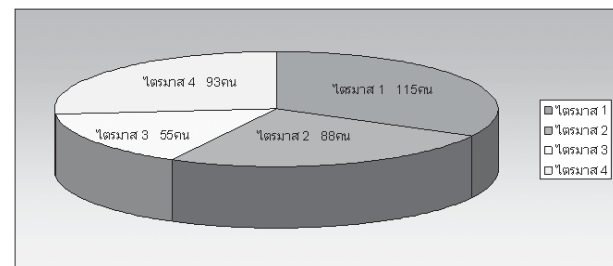
ช่วงอายุที่เกิดการฆาตกรรมพบว่าอายุระหว่าง 21-30 ปี มีอุบัติการณ์ของการฆาตกรรมมากที่สุดจำนวน 78 ราย

จากจำนวนทั้งสิ้น 351 ราย (ร้อยละ 22.22) รองลงไปได้แก่ 31-40 ปี จำนวน 70 ราย (ร้อยละ 19.94) 41-50 ปี จำนวน 67 ราย (ร้อยละ 19.09) และ 10-20 ปี จำนวน 64 ราย (ร้อยละ 18.23) อายุเฉลี่ยที่เกิดเหตุฆาตกรรมคือ 33 ปี ช่วงอายุที่มากกว่า 50 ปี ขึ้นไปพบว่าอุบัติการณ์ที่เกิดการฆาตกรรมลดลงอย่างชัดเจนถึงประมาณครึ่งหนึ่งของคดีฆาตกรรมที่เคยเกิดขึ้น ในการศึกษาไม่พบการฆาตกรรมในเด็กเล็กที่มีอายุน้อยกว่า 10 ปี (รูปที่ 2) ส่วนกรณีที่ไม่ทราบอายุเนื่องจากส่วนใหญ่ไม่สามารถพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลได้ จึงไม่ทราบว่าผู้ตายคือใครและมีอายุที่แน่นอนเท่าใดด้วย

รูปที่ 2 ช่วงอายุของผู้ถูกฆาตกรรม

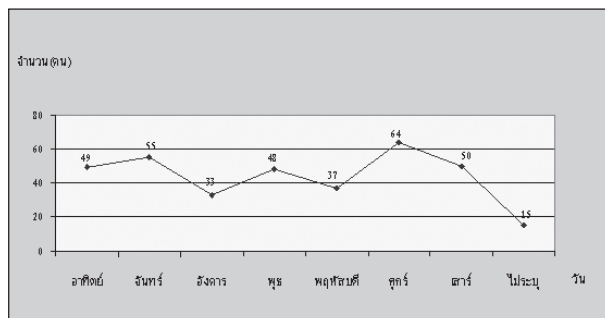
ในแต่ละเดือนที่เกิดการฆาตกรรมจากการศึกษานี้ อุบัติการณ์ของการฆาตกรรมไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ถ้าแบ่งช่วงเดือนออกเป็นไตรมาสจะพบว่าช่วงเดือนกรกฎาคม สิงหาคม และกันยายนมีความถี่ในการเกิดคดีฆาตกรรมน้อยกว่าช่วงเดือนอื่นหรือไตรมาสอื่นอย่างชัดเจน โดยไตรมาสแรกพบ 115 คน ไตรมาสที่สอง 88 คน ไตรมาสที่สาม 55 คน และไตรมาสสุดท้ายพบ 93 คน (รูปที่ 3)

รูปที่ 3 อุบัติการณ์ของการฆาตกรรมแต่ละไตรมาส

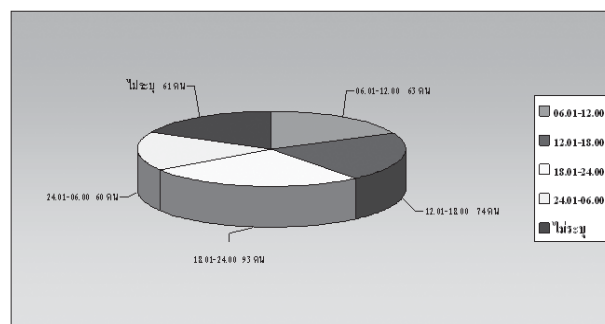
การศึกษาวันที่เกิดเหตุฆาตกรรมพบว่าวันที่พบบ่อยตามลำดับ ได้แก่ วันศุกร์ 64 คน (ร้อยละ 18.23) วันจันทร์ 55 คน (ร้อยละ 15.67) วันเสาร์ 50 คน (ร้อยละ 14.25) และวันอาทิตย์ 49 คน (ร้อยละ 13.96) ส่วนวันที่พบบ่อยที่สุด

น้อยที่สุดคือวันอังคาร พบเพียง 33 คน (ร้อยละ 9.40) เท่านั้น (รูปที่ 4)

รูปที่ 4 วันที่เกิดเหตุฆาตกรรม

สำหรับช่วงเวลาในการเกิดการฆาตกรรมที่พบบ่อยตามลำดับได้แก่ ช่วงเวลา 18.01 -24.00 นาฬิกา พบจำนวน 93 คน (ร้อยละ 26.50) 12.01-18.00 นาฬิกา พบ 74 คน (ร้อยละ 21.08) ส่วนช่วงเวลาที่เหลือพบได้ใกล้เคียง (รูปที่ 5)

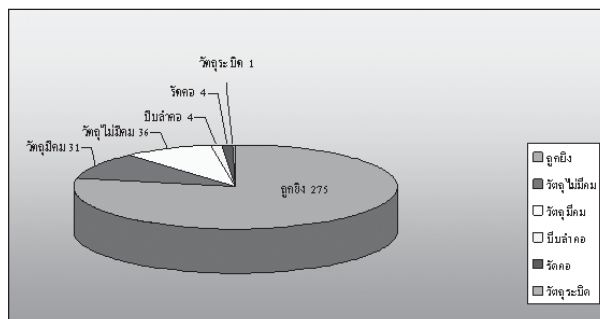

รูปที่ 5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุฆาตกรรม

กรณีที่ไม่ระบุวันหรือเวลาที่เกิดเหตุฆาตกรรมไว้เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นกรณีที่มีการตายเกิดขึ้นหลายวันแล้วโดยไม่มีผู้ใดพบเห็นจนกระทั่งสภาพของศพเปลี่ยนแปลงไปมากจึงไม่สามารถระบุวันและเวลาที่แน่นอนได้ นอกจากนี้ในใบนำส่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่จะระบุวันและเวลาที่พบศพแต่ไม่ระบุวันและเวลาเกิดเหตุหรือวันเวลาที่ตายไว้อย่างชัดเจนด้วย

การตายที่เกิดจากการถูกฆาตกรรมเกิดขึ้นได้จากหลากหลายวิธี การศึกษาพบว่าศพที่ถูกส่งมาตรวจมีเหตุตายจากการถูกยิงด้วยอาวุธปืน ทำร้ายด้วยวัตถุที่มีคมและวัตถุที่ไม่มีคม การทำให้ขาดอากาศหายใจและขาดเลือดไปเลี้ยงสมองด้วยการบีบหรือรัดบริเวณลำคอ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้วัตถุระเบิดในการฆาตกรรม 1 คนด้วย โดยพบว่าการฆาตกรรมด้วยการใช้อาวุธปืนมากที่สุดจำนวน 275 คน (ร้อยละ 78.35) รองลงไปตามลำดับได้แก่ ถูกฆาตกรรมด้วย

วัตถุที่ไม่มีคมจำนวน 36 คน (ร้อยละ 10.26) วัตถุที่มีคมจำนวน 31 คน (ร้อยละ 8.83) และฆาตกรรมด้วยการบีบคอและรัดคอพบได้เท่าๆ กันจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.14) (รูปที่ 6)

รูปที่ 6 วิธีการที่ฆาตกรเลือกกระทำต่อเหยื่อในการฆาตกรรม

วิจารณ์

การฆาตกรรมเป็นการทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายเป็นการกระทำของผู้กระทำที่ไม่มีสิทธิทางกฎหมายที่จะกระทำต่อผู้ถูกระทำให้เขาถึงแก่ความตาย กฎหมายอาญาถือว่าการฆ่าผู้อื่นเป็นความผิดอย่างร้ายแรงที่มีโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต กรณีที่ฆ่าบิดามารดา เจ้าพนักงานหรือการฆ่าโดยมีการไตร่ตรองไว้ก่อน เหล่านี้มีโทษสถานเดียวคือ การประหารชีวิตเท่านั้น ส่วนในทางแพ่งเมื่อกระทำความผิดต่อผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตไม่ว่าจะได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อก็ตามถือได้ว่าเป็นความผิดฐานละเมิดจำต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้นด้วยเช่นกัน⁴ ดังนั้นความผิดที่มีเจตนาฆ่าผู้อื่นจนถึงแก่ความตายเป็นความผิดอย่างร้ายแรงที่ต้องรับโทษสูงสุดทางกฎหมายปกติเมื่อเกิดความขัดแย้งอาจจะเกิดการทะเลาะวิวาทกันตามมา ซึ่งบางครั้งอาจมีความรู้สึกโกรธแค้นอย่างรุนแรงจนนำไปสู่การทำลายล้างชีวิตของผู้อื่น บางครั้งกระทำในทันทีทันใดแต่บางครั้งก็เลือกหาโอกาสที่จะลงมือกระทำความผิดในเวลาต่อมา

การศึกษานี้พบว่าเกิดการเกิดฆาตกรรมพบได้ทั้งสองเพศแต่โดยส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับเพศชายมากกว่าเพศหญิงเฉลี่ยอัตราส่วนระหว่างเพศชายต่อเพศหญิงประมาณ 5.36:1 เท่า ซึ่งเป็นกรณีที่อาจคาดหมายได้ว่าธรรมชาติสร้างให้เพศชายเป็นเพศที่มีลักษณะก้าวร้าวและรุนแรงมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นโอกาสในการเกิดการทะเลาะวิวาทกันก็ย่อมจะสูงกว่าเป็นธรรมดาและเมื่อมีเหตุทะเลาะวิวาทกันเกิดขึ้นแล้วก็จะ เป็นจุดเริ่มต้นของการฆาตกรรมด้วย การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพบว่าการฆาตกรรมมีอุบัติการณ์ในเพศชายมากกว่าเพศหญิงหลายเท่าเช่นเดียวกัน อายุที่เกิดคดีการฆาตกรรมมาก คือ ช่วงอายุตั้งแต่ 10 ปี จนถึง 50 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่ยังอยู่วัยฉกรรจ์

รู้สึกโกรธแค้น อารมณ์รุนแรงและมีกำลังมากพอที่จะทำร้ายผู้อื่น ส่วนช่วงอายุที่พบบ่อยที่สุดคือช่วง 21-30 ปี และส่วนใหญ่ใช้อาวุธปืนในการฆาตกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาอื่นๆ ที่ผ่านมา⁵⁻⁸ เหตุผลที่ในช่วงอายุที่น้อยกว่า 10 ปีและมากกว่า 50 ปี ไม่พบอุบัติการณ์หรือพบว่าเกิดการฆาตกรรมน้อยเนื่องจากในวัยเด็กเล็กไม่มีความกล้าพอที่จะกระทำการต่างๆ ด้วยตนเองโดยเฉพาะการกระทำที่เป็นความผิดและยังต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของบิดามารดาที่ต้องคอยระวังป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายขึ้นกับบุตรหลานตนเอง กรณีผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีกว่าช่วงวัยรุ่น มีความสุขุม เยือกเย็นและให้อภัยผู้อื่นมากกว่า นอกจากนี้ ทั้งเด็กและผู้สูงอายุส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ภายในบ้านไม่ค่อยมีโอกาสพบกับผู้อื่นซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิสัมพันธ์ ความขัดแย้งและพัฒนาจนเกิดคดีฆาตกรรมได้ในที่สุด

เหตุที่นำไปสู่การฆาตกรรมมีหลายประการ เช่น เรื่องส่วนตัว ความขัดแย้งทางธุรกิจ ผิดหวังจากความรัก รวมถึงอารมณ์โกรธแค้นชั่ววูบด้วย ส่วนวันและเวลาที่ฆาตกรรมขึ้นกับโอกาสที่ฆาตกรจะสามารถลงมือกระทำร้ายต่อเหยื่อได้ การศึกษาที่พบว่าวันที่เกิดเหตุฆาตกรรมมากที่สุดในสัปดาห์เรียงลำดับได้แก่ วันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันจันทร์รวมเป็นร้อยละ 62.11 ของวันในสัปดาห์ ซึ่งเป็นช่วงที่ติดต่อกันกับวันหยุดประจำของสัปดาห์ เหตุผลที่พบอุบัติการณ์ฆาตกรรมมากที่สุดในช่วงวันเหล่านี้อาจเป็นเพราะเป็นช่วงที่ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วยเรื่องงานเพิ่มเติมเรื่องส่วนตัว และอาจจะเกิดจากในช่วงวันหยุดของสัปดาห์ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานต้องการพักผ่อนซึ่งในการพักผ่อนนี้อาจจะมีการดื่มสุราหรือเที่ยวในสถานบันเทิงตอนกลางคืนร่วมด้วย เมื่อดื่มสุราเข้าไปจนระดับเอธิลแอลกอฮอล์ในเลือดถึงประมาณ 60-80 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ แล้วจะมีผลทำให้ขาดความระยับยับยั้งอารมณ์ของตนเอง ความคิดไตร่ตรองถูกผัดน้อยลง แต่ความมั่นใจในตนเองจะสูงขึ้น^{9, 10} เมื่อเกิดเหตุมีการกระทบกระทั่งกันอาจจะนำไปสู่การทำร้ายร่างกายจนถึงแก่ความตายได้ ดังนั้นเหตุฆาตกรรมจึงพบได้ในวันหยุดของสัปดาห์ได้มากกว่าวันอื่นๆ สังเกตได้จากช่วงเวลาที่เกิดเหตุฆาตกรรมหรือทำร้ายร่างกายกันจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายนั้นจากการศึกษานี้พบว่าช่วงที่พบบ่อยที่สุดในการเกิดเหตุคือช่วงเวลา 18.01-24.00 นาฬิกา ซึ่งสอดคล้องกันกับการอธิบายที่กล่าวมาแล้ว กรณีของเดือนที่เกิดเหตุฆาตกรรมน้อยที่สุด คือ ช่วงไตรมาสที่สามซึ่งได้แก่ เดือนกรกฎาคม เดือนสิงหาคม และเดือนกันยายน การศึกษานี้พบว่าช่วงไตรมาสนี้เกิดเหตุฆาตกรรมน้อยกว่าไตรมาสอื่นอย่างชัดเจนเนื่องจากอยู่ระหว่างประเพณีเข้าพรรษาที่ชาวไทย

ส่วนใหญ่นิยมงดดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ทุกชนิดเป็นระยะเวลา 3 เดือนและเป็นช่วงที่ประชากรท้องถิ่นจะต้องรีบทำนาเพาะปลูกข้าวให้ทันกับฤดูฝนด้วย ส่วนช่วงเทศกาลปีใหม่สากลและปีใหม่ของไทยในช่วงเทศกาลสงกรานต์ไม่พบว่ามีอุบัติการณ์ของการฆาตกรรมมากกว่าช่วงเดือนอื่นๆ ข้อจำกัดเรื่องวันและเวลาในการศึกษานี้เกิดจากการที่ผู้เกี่ยวข้องไม่ลงบันทึกไว้ในเอกสารที่ต้องใช้ในการรวบรวมข้อมูลและบางครั้งการทำร้ายร่างกายกันอาจไม่ได้ทำให้ตายทันทีแต่ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตายในเวลาต่อมาซึ่งจากการศึกษาพบว่าการบันทึกวันและเวลาที่บันทึกไว้จะถูกบันทึกเป็นวันและเวลาที่ตายซึ่งไม่ตรงกับวันและเวลาที่เกิดเหตุจริง

ประเด็นวิธีการที่ผู้กระทำหรือฆาตกรเลือกใช้กระทำต่อผู้ตายซึ่งเป็นเหยื่อในการฆาตกรรมมีหลายวิธี ได้แก่ การยิงด้วยอาวุธปืน การทุบตีด้วยวัตถุของแข็งที่ไม่มีคม การฟันแทงด้วยวัตถุมีคม หรืออาจใช้กำลังทางกายภาพโดยตรงด้วยการกดบีบหรือรัดคอ การศึกษานี้พบว่าวิธีที่ฆาตกรนิยมใช้กระทำต่อเหยื่อมากที่สุด คือ การยิงด้วยอาวุธปืน ซึ่งอุบัติการณ์สูงถึงร้อยละ 78.35 ของจำนวนศพที่ได้ตรวจทั้งหมด ถือได้ว่าอุบัติการณ์ที่ผู้ตายถูกยิงนี้สูงมากกว่าวิธีการอื่นๆ อย่างชัดเจน การใช้อาวุธปืนจึงเป็นวิธีที่ฆาตกรเลือกมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกันกับการศึกษาอื่นที่ผ่านมาแล้ว¹¹ แม้จะพยายามควบคุมการขออนุญาตมีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง การเก็บรักษา การจดทะเบียนอาวุธปืน การให้ความรู้และอันตรายที่อาจเกิดจากอาวุธปืน รวมถึงขอบเขตการใช้อาวุธปืนแล้วก็ตาม¹² แสดงให้เห็นว่าเมื่อเกิดเหตุขึ้นมูลเหตุจูงใจให้ทำร้ายผู้อื่นนั้นน่าจะมีความหมายที่ความสำคัญต่อผู้กระทำจนเป็นเหตุให้ตัดสินใจกระทำความผิดต่อกฎหมายด้วยการทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนถึงแก่ความตายหรือฆ่าผู้อื่นได้ เพราะฉะนั้นวิธีการที่ผู้กระทำความผิดจะเลือกใช้ย่อมจะต้องเป็นวิธีที่สามารถทำให้เหยื่อหรือผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตายได้ด้วยการเลือกใช้อาวุธปืนที่มีความร้ายแรงในตัวของอาวุธสูงกระทำในตำแหน่งซึ่งเป็นที่ตั้งของอวัยวะสำคัญ เช่น ศีรษะ ทรวงอก และเลือกกระทำได้โดยมีโอกาสและสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน กระทำด้วยการยิงซ้ำๆ กันหลายนัด เหล่านี้ในทางกฎหมายถือว่าเป็นเจตนาฆ่า ไม่ได้มีเพียงเจตนาแค่ทำร้ายร่างกายธรรมดาเท่านั้น¹³ ส่วนวิธีอื่นที่พบรองลงมาได้แก่ การใช้วัตถุของแข็งที่ไม่มีคมทุบตี การใช้วัตถุมีคมฟันแทง และการใช้กำลังกระทำโดยตรงด้วยการบีบคอหรือรัดคอ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาอื่นที่ผ่านมามาก^{14, 15} เหตุที่การฆาตกรรมเกิดจากการกระทำที่โกรธแค้นอย่างรุนแรงดังนั้นมีผลคือการเลือกใช้อาวุธในการกระทำร้ายต่อร่างกายผู้อื่นเพื่อหวังผลในความตายของผู้อื่นนั้นจึงพบได้มากกว่าการที่ฆาตกรเลือกใช้อาวุธปืนในการฆ่าผู้อื่นเป็นเหตุผล

สนับสนุนอย่างชัดเจน การเลือกใช้อาวุธอื่นในการฆาตกรรม ทั้งวัตถุของแข็งมีคมและวัตถุของแข็งที่ไม่มีมีคมแม้พบว่ามีอุบัติการณ์ประมาณร้อยละ 19.37 ซึ่งไม่มากนักเมื่อเทียบกับการใช้อาวุธปืนที่พบได้ถึงร้อยละ 78.35 แต่ก็พบว่าอุบัติการณ์มีจำนวนที่มากกว่าการฆาตกรรมด้วยแรงทางกายภาพโดยปราศจากอาวุธอย่างชัดเจน ซึ่งจากการศึกษาที่พบเพียงร้อยละ 2.28 เท่านั้นที่การตายเกิดจากการใช้แรงทางกายภาพปืบหรือรัดคอโดยตรงโดยปราศจากอาวุธ การตายจากการฆาตกรรมด้วยวิธีต่างๆ จากการศึกษที่ผ่านมาพบว่าส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่บ้านพักและเคยรู้จักกับคนร้ายมาก่อนด้วย¹⁶⁻¹⁹

สรุป

การศึกษานี้พบว่าการฆาตกรรมเกิดขึ้นในเพศชายมากกว่าเพศหญิง ช่วงอายุที่ถูกฆาตกรรมมากที่สุด คือ ช่วง 21-30 ปี (ร้อยละ 22.22) วันและเวลาที่มักจะเกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมคือ วันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันจันทร์ ซึ่งเป็นช่วงติดต่อกับวันหยุดประจำสัปดาห์โดยเหตุส่วนใหญ่เกิดในช่วงเวลา 18.01-24.00 นาฬิกา เดือนที่เกิดเหตุบ่อยที่สุดเป็นช่วงไตรมาสที่ 3 ซึ่งได้แก่เดือนกรกฎาคม เดือนสิงหาคม และเดือนกันยายน ด้วยเหตุผลที่น่าจะอยู่ระหว่างประเพณีเข้าพรรษาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่จะงดดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ส่วนวิธีที่ฆาตกรใช้ในการฆาตกรรมเหยื่อพบว่าฆาตกรเลือกทำร้ายด้วยการใช้อาวุธมากกว่าการใช้แรงทางกายภาพกระทำเพียงอย่างเดียว อาวุธที่พบบ่อยที่สุดในการใช้ก่อเหตุฆาตกรรม คือ อาวุธปืน (ร้อยละ 78.35)

ข้อเสนอแนะ

ข้อจำกัดในการศึกษานี้เกิดจากข้อมูลในเอกสารที่เกี่ยวข้องไม่ระบุวันและเวลาที่เกิดเหตุที่แท้จริงไว้จึงทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลไม่สมบูรณ์ทำให้จำนวนตัวเลขที่ต้องถูกนำมาวิเคราะห์ลดลงไปด้วย วันและเวลาที่มีการบันทึกไว้ส่วนใหญ่เป็นวันและเวลาที่ตายหรือที่พบศพซึ่งกรณีที่เกิดเหตุแล้วยังไม่เสียชีวิต หรือกรณีศพอยู่ในสภาพที่เน่ามากแล้วก็จะทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่าวันและเวลาที่เกิดเหตุอย่างแท้จริง คือ ช่วงเวลาใด

แม้จะเคยมีผู้ทำการศึกษาวิจัยปัจจัยต่างๆ ในการฆาตกรรมมาก่อนและนำผลการศึกษาใช้ประโยชน์ในการป้องกันเพื่อลดโอกาสเกิดเหตุร้ายกับตัวเองและครอบครัว รวมถึงบุคคลด้วย เพราะเหตุผลที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่จำเป็นจะต้องอยู่รวมกันทั้งมีความแตกต่างทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกและความคิด เมื่อเกิดความขัดแย้งกันขึ้นจึงทำให้เกิดเหตุ

ฆาตกรรมขึ้นอย่างไม่มีทางห้ามได้จึงเป็นการสมควรที่จะศึกษาหาแนวทางพัฒนาวิธีการแก้ไขป้องกันต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณรองศาสตราจารย์เจษฎา ถิ่นคำพร ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำโดยตลอด และคุณจินตนา แก้วคง ผู้ช่วยนักวิจัยที่ช่วยเหลือการทำวิจัยจนกระทั่งสำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒.
2. นัยนา เกิดวิชัย. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งวิธีพิจารณาความอาญา. นครปฐม : สำนักพิมพ์ นิตินัย, 2542.
3. คณิต ณ นคร. การชันสูตรพลิกศพและการได้สวนการตาย. ใน : พีรพล ศรีสิงห์, สมพล คงวิทยาพานิช, บรรณาธิการ. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด BJ. Plate Processor, 2538 : 237-44.
4. นัยนา เกิดวิชัย. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายอาญา. นครปฐม : สำนักพิมพ์นิตินัย, 2542.
5. Martin CC, Melki JA, Guimaraes MA. Assessment of methods of homicides in a Brazilian city: a preliminary study. *Forensic Sci Int* 1999; 106:19-25.
6. Gill JR, Lenz KA, Amolat MJ. Gunshot fatalities in children and adolescents in New York City. *J Forensic Sci* 2003; 48:832-5.
7. Lemard G, Hemenway D. Violence in Jamaica: an analysis of homicides 1998-2002. *Inj Prev* 2006; 12:15-8.
8. Archer PJ, Makintube S, Sells KM. Firearm-related mortality in Oklahoma, 1985-1989. *J Okla State Med Assoc* 1993; 86:181-5.
9. Bernard Knight. *Forensic Medicine*. Great Britain : Edward Arnold, 1991.
10. Werner U.Spitz. Spitz and Fisher's *Medicolegal Investigation a Death Guidelines for the Application of Pathology to Crime Investigation*. Springfield : Charles C. Thomas Publisher, 1993.
11. Falzon AL, Davis GG. A 15 year retrospective review of homicide in the elderly. *J Forensic Sci* 1998; 43:371-4.
12. Dahlberg LL, Ikeda RM, Kresnow MJ. Guns in the home and risk of a violent death in the home : findings from a national study. *Am J Epidemiol* 2004; 160:929-36.

13. คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชา. กฎหมายอาญา 2 ภาค ความผิด. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2538.
14. Padosch SA, Schmidt PH, Rothschild MA, Madea B. Multiple homicides—forensic and criminologic aspects. Arch Kriminol 2004; 213:92-101.
15. Hilal A, Cekin N, Gulmen MK, Ozdemir MH, Karanfil R. Homicide in Adana, Turkey: a 5-year review. Am J Forensic Med Pathol 2005; 26:141-5.
16. Avis SP. Homicide in Newfoundland: a nine-year review. J Forensic Sci 1996; 41:101-5.
17. Cantor CH, Brodie J, McMillen J. Firearm victims—who were they? Med J Aust 1991; 155:442-6.
18. Selway R. Firearm fatalities in Victoria, Australia 1988. Med Sci Law 1991; 31:167-74.
19. Chapman J, Milroy CM. Firearm deaths in Yorkshire and Humberside. Forensic Sci Int 1992; 57:181-91.

